

Utdrag ur **Patriark**, fortsättningen på Skärvor.

Patriark - utgivning 2018

Det är något hos Andreason som inte går att ta på, men själv är han nöjd. Han är redo att lämna besöksrummet för resan hem till tryggheten.

”Hur gick det för hon journalisten?” frågar Andreason lågt.

Oron ilar omedelbart till. Han gör allt han kan för att inte avslöja sin reaktion.

”Hon som du våldtog och slog sönder ansiktet på? Jo, hon är omgift och lycklig.”

”Jag blev aldrig dömd för en påstådd våldtäkt.”

”Nej, vi vet det”, svarar Micke lugnt för att inte tappa humöret. Mötet har varit på hans sida och om Andreason ska krångla till det, är det oerhört viktigt att han får sista ordet. ”Men frikännandet från våldtäkten och misshandeln av henne skyldes på gällande lagstiftning”, svarar Micke. ”Eftersom Jessica är en offentlig person har sympatierna varit enorma. Förslag på lagändringar är ständigt igång. Det spelar ingen roll om rätten fann just dig oskyldig till våldtäkt och misshandel, både du och vi andra vet ju att du är skyldig. Du tjatar hela tiden om att du är intelligent, så du klarar nog av att förstå.” Han reser sig upp och vänder sig mot dörren. ”Jag är färdig nu, diskussioner med våldtäktsmän och mördare leder ingenvart.”

”**Sitt ner!**” ryter Andreason.

Micke vägrar lyda och rör sig istället mot dörren. Det är han som är polis, och det är han som kontrollerar situationen, inte tvärtom. Det är inte han som sitter fastlåst vid ett bord.

”Stanna för fan!”

Med en suck vänder sig Micke om och sugs in i Andreasons hårdnande blick. Ett otäckt leende har spridit sig över Andreasons ansikte. Tröttheten verkar vara som bortblåst. Micke inser direkt att han har förlorat. Exakt vad det är han har förlorat vet han inte, men nederlaget känns som ett hån.

Precis som innan han blev skjuten.

Nu är han rädd, men inte för att bli skjuten eller misshandlad. Det som skrämmer honom är tonen.

”Fick inte journalistfittan en unge efteråt, en pojke som kan vara min?”

Fullständigt oförberedd slår orden till honom. Han stelnar till, men lyckas ändå dra in ett djupt andetag. Hur kunde han ha varit så korkad att han inte tänkt på Jessicas son?

Skammen över missen hettar i huden.

”Pappan till Jessicas barn är polisen som grep dig i mitt hus. Alla dokument är påskrivna och barnet föddes utomlands. Han är inte ditt barn, han är min kollegas barn. Lagg din energi på annat än all **FÖRBANNADE JÄVLA SKIT DU GÖR!**”

Svordomarna är underbara, men de är ändå ett nederlag. Han skäms över att Andreason fått honom att tappa kontrollen.

Men han är också rädd på allvar.

När han tittar på mannen som sitter fastlåst ser han att hållningen är förändrad. Den kuvade människan från bara en liten stund sedan är borta.

”Han är inte ditt barn”, upprepar han.

”Vi får väl se”, svarar Andreason med ett flin. ”Ett problem har alltid en lösning.”

Schackmatt.